

Tisková zpráva České gerontologické a geriatrické společnosti k situaci v soukromé léčebně dlouhodobě nemocných v Praze 6, Chittussiho ulici.

Česká gerontologická a geriatrická společnost (ČGGS) vyjadřuje své znepokojení nejen nad situací ve výše uvedené léčebně, ale zejména nad vývojem v takzvané následné péči a v péči o geriatrické pacienty.

ČGGS je odbornou a vědeckou společností, součástí České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Sdružuje na dobrovolné bázi zájemce o problematiku geriatric a gerontologie, a to jak ve zdravotnictví tak v sociálních službách i v oblasti vědy a dalších oborů (sociologie, antropologie, kinantropologie a podobně). Našimi členy jsou nejen lékaři, ale také zdravotníci-nelékaři, zejména sestry, pracovníci sociálního rezortu, školství a další.

Považujeme za nutné zdůraznit, že v reportáži zmiňovaní pracovníci léčebny nejsou členy naší společnosti.

Popisovanou situaci považujeme nikoli za pouhé selhání jedinců či za pouhé selhání managementu léčebny. Za zvláště závažné považujeme, že v oblasti dlouhodobé péče jde o problém systémový, který se projevuje jak v oblasti zdravotní péče tak péče sociální, a to zpravidla tam, kde lidé potřebují jak zdravotní tak sociální a další služby s ohledem na omezenou soběstačnost. Jedná se nejčastěji o seniory, zejména o ty nejkřehčí a nejzranitelnější z nich. Další systémový problém vidíme v zajištění (respektive v současném nezajištění) kvalifikované a diferencované geriatrické péče.

ČGGS již mnoho let a vytrvale upozorňuje na potřebu situaci na pomezí zdravotní a sociální péče řešit. Již po vydání vyhlášky o tzv. následné péči (1998) jsme upozorňovali a stále upozorňujeme na hrozbu negativních dopadů toho, že byla následná péče postavena mimo obory, zejména mimo obor geriatric, není diferencována podle potřeb lidí, není odborně vedená, a to se všemi důsledky pro pacienty, pracovníky i společnost.

Péči o seniorskou populaci nelze však zjednodušit pouze na péči sociální či ošetrovatelskou. Lidé vyššího věku potřebují adekvátní léčbu a rehabilitaci a moderně pojatou ucelenou dlouhodobou péči. Geriatrickí pacienti (senioři nejvyšších deceniích s komplexní geriatrickou zdravotní problematikou) potřebují specializované geriatrické služby jak v nemocnicích tak v terénu, konziliárně pro ostatní oddělení i pro dlouhodobou péči.

Geriatric vznikala například ve Velké Británii (po 2.sv. válce) právě jako reakce na kritickou situaci na „odkladových odděleních“, kdy zejména M. Warren upozorňovala na to, že tam v neuspokojivých podmínkách přebývají často i lidé, kteří by se mohli léčit a vrátit domů.

Česká geriatric má slavnou historii, první lůžková geriatrická klinika na světě vznikla právě v Praze (1927, prof R.Eiselt). Poučení z historie jsme nevyužili. Věřme, že využijeme vlastních odstrašujících případů nikoli k tomu, aby byly jen vyvozovány důsledky v tomto konkrétním případě, ale k tomu, aby nastala skutečně systémová změna jak v oblasti geriatric tak dlouhodobé péče.

prof. MUDr. H. Kubešová, CSc.
členka výboru ČGGS

MUDr. Z. Kalvach, CSc.
místopředseda ČGGS

MUDr. I. Holmerová, Ph.D.
předsedkyně ČGGS